

Ik wil hierbij reageren op de Wet Minimumbeloning Zelfstandigen (Wmz) en de Wet Zelfstandigenverklaring.

Ik ben noodgedwongen gestart als zzp-er omdat ik na drie jaar solliciteren niet aan een baan kon komen. Het blijkt als 58-jarige zzp-er in de creatieve sector niet makkelijk om een voet tussen de deur te krijgen. Nu ben ik nog steeds bezig een deeltijdbaan te vinden omdat ik als zzp-er geen volwaardig inkomen kan genereren.

Voor mijn situatie betekent de invoering van deze wetten dat de indirecte kosten van administratieve rompslomp hoger worden dan het inkomen van mijn facturabele uren.

Het lijkt wel of deze regering de zzp-er het alleen maar moeilijker wil maken en wil ontmoedigen. De zzp-er kiest ervoor om eigen keuzes te maken maar nu wordt alles met wetten opgelegd.

Zo ook de ziektekostenverzekering die heel onnatuurlijk wordt gekoppeld aan het pensioenakkoord.

Al deze regelingen maken het voor de zzp-er onmogelijk om zijn werk te doen. Dit blijkt wel uit de problemen bij de grotere ondernemers/bedrijven die er nu ook op hameren om de bureaucratische rompslomp te vereenvoudigen of los te laten omdat men niet aan het eigenlijke werk toekomt.

Reactie op de Wet Minimumbeloning Zelfstandigen (Wmz) en de Wet Zelfstandigenverklaring.

1. Volgens het regeerakkoord moeten zelfstandige ondernemers meer ruimte krijgen om te ondernemen en moeten schijnconstructies (waar ondernemers last van hebben) worden voorkomen. Deze beide wetsvoorstellen zijn nadelig voor ondernemers en hun opdrachtgevers. Bovendien werken deze wetsvoorstellen schijnconstructies juist in de hand.
2. Deze zeer complexe regelgeving zorgt voor nog meer onduidelijkheid voor alle opdrachtnemers en alle opdrachtgevers, waardoor grote problemen ontstaan in de uitvoering en de naleving van deze wetgeving.
3. De veelheid van complexe administratieve verplichtingen geldt niet alleen voor hoog- en laagbetaalden, maar voor alle ondernemers en opdrachtgevers, inclusief particuliere klanten. Dat kost substantieel extra tijd en geld, enkel om te kunnen vaststellen of en hoe een bepaald uurtarief (€ 16 en € 75) wordt berekend en betaald aan twee groepen van beperkte omvang.
4. De Wmz wil een minimum uurtarief garanderen voor laagbetaalden, die geen werknemer zijn. Deze groep is bij uitstek prijsnemer, heeft zelf weinig invloed op de prijsvorming, al dan niet op basis van een uurtarief en is veelal niet bij machte om zelf aan de administratieve verplichtingen te voldoen. Uitbesteding van administratie brengt extra kosten met zich mee, die men op geen enkele wijze kan compenseren. Doet men dit toch zelf, dan is er kans op (onbedoelde) fouten en overtredingen, met als gevolg hoge boetes. Zo mist dit wetsvoorstel volledig haar doel.
5. De Wmz wil onderbetaling aan de onderkant van de arbeidsmarkt voorkomen. Onderbetaling wordt in de meeste gevallen veroorzaakt door schijnconstructies met sterke kenmerken van afhankelijkheid. Het is de vraag of men dan nog kan spreken van ondernemers. Dit wetsvoorstel doet niets aan het voorkomen van deze schijnconstructies en zal onderbetaling dan ook niet kunnen voorkomen.

6. Door de Wet Zelfstandigenverklaring worden niet alleen zelfstandige ondernemers, maar ook “werknemers” die minimaal € 75/ per uur verdienen, uitgezonderd van loonheffing en premieafdracht door hun “opdrachtgevers”. Daarmee legaliseert de overheid schijnconstructies aan de bovenkant van de arbeidsmarkt. Dat is niet in het belang van zelfstandige ondernemers. Er is bovendien een volstrekt onuitvoerbare taak weggelegd voor de Belastingdienst om te beoordelen of deze werkenden wel of geen ondernemer zijn om in aanmerking te komen voor fiscale ondernemersfaciliteiten. Dit is niet te handhaven.
7. Alle ondernemers, die niet tot de (beperkte) groep van laagbetaalden (€ 16) of hoogbetaalden (€ 75) worden gerekend, zullen door deze wetgeving worden getroffen met nodeloze (administratieve) verplichtingen op straffe van hoge boetes wat het beoogde doel helemaal mislaat.
8. Voor het grootste deel van de zelfstandige ondernemers en hun opdrachtgevers wordt in deze wetgeving geen rechtszekerheid geboden. Zij zijn aangewezen op een Webmodule, waarvan de uitkomst alle kanten op kan gaan. Ook de toepassing van deze Webmodule zal zorgen voor extra administratieve lasten voor opdrachtgevers en opdrachtnemers.
9. Deze wetsvoorstellen voldoen in geen enkel opzicht aan de eisen van doelmatigheid, uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid.
10. Beide wetsvoorstellen bieden geen oplossing voor de bestaande problemen, beperken de ruimte voor ondernemers, werken in het nadeel van alle zelfstandige ondernemers en opdrachtgevers, ook particuliere klanten. Daarom dienen de Wet Minimumbeloning Zelfstandigen en de Wet Zelfstandigenverklaring niet te worden ingevoerd.

Kees Jacobs